

Nr 9

September 2011

TAFELKE

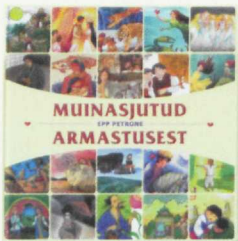
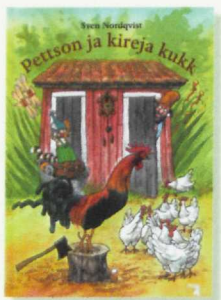

WWW.LASTEKAS.EE

www.taheke.delfi.ee

September on jälle käes. Laste jaoks tähendab see, et suvi on läbi ning jälle on alanud kool või lasteaed.

Siim on juba mitu aastat koolilaps olnud. Öhh, kodused ülesanded on tüütud! Eriti matemaatika. Ja kui need raamatud nii palju ei tänitaks ... Nagu ka nüüd. „Õpi hoollega!“ Vaat kus ütles. Nagu Siim ise ei teaks, kuidas õppida tuleks. Ainult et alati ei tule see välja ...

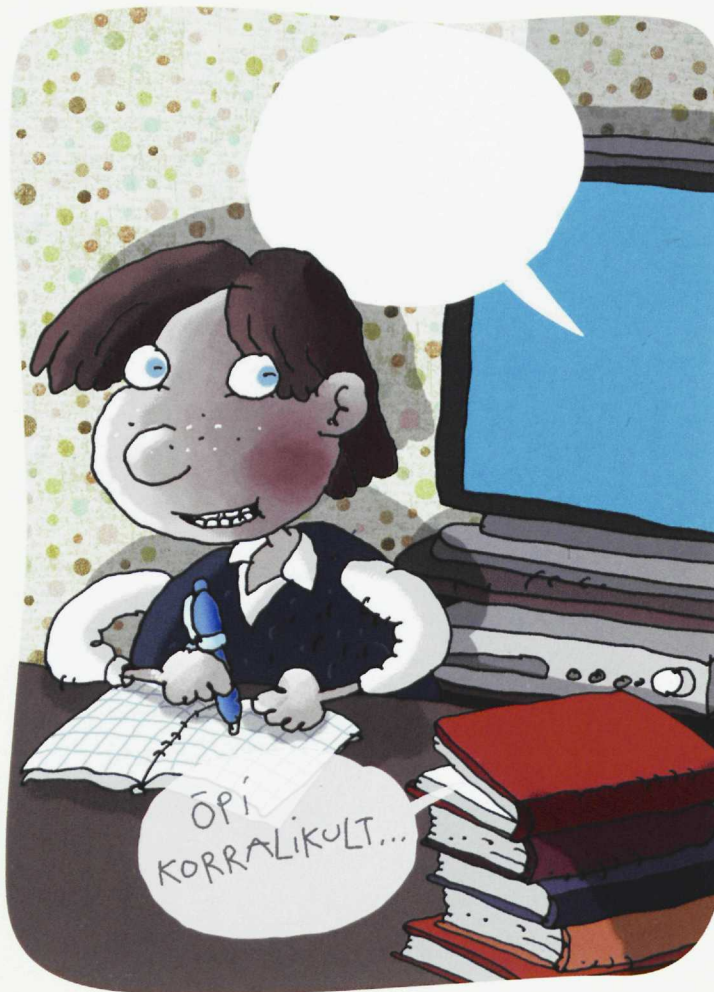
Kuid seepeale annab Siimu sõber arvuti raamatutele terava vastulöögi.

Mida arvuti ütleb?

Ootame sinu vastuseid kuni 18. septembrini aadressile taheke@taheke.ee või Tähekesse toimetuse aadressile Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Vastusele palume lisada kindlasti oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks „Muinasjutud armastusest“ kirjastuselt Petrone Print ja Sven Nordqvisti „Petson ja kireja kukk“ kirjastuselt Koolibri.

Eelmisel korral tahtsime teada, kuidas hüüavad siilid, kui on madu-ussi maha murdnud.

Võiduvastused:

Siil hüüdis: „Pott, pott, pott, vaata seal on rott!“

Triinu-Liis Vaikma, 9 a, Harjumaa

Siil hüüdis: „Podipodipumpu mtubitamita.“

Eglyd Marion Hirv, 11 a, Tallinn

Siil hüüdis: „Serviti, ikka serviti!“

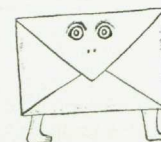
Karmen Mai Karus, 11 a, Tallinn

Triinu-Liis ja Karmen Mai saavad auhinnaks raamatu „George'i imeline arstirohi“ ning Eglyd Marion raamatu „Vollid vanad vigurid“.

Palju õnne!

Kõik auhinnad saab kätte posti teel.

Täheke

MINA OLEN AUHIND JA TULEN POSTIGA!

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Intervjuu Koeratüdruk Lotte tegutseb jälle!	4
Jutud Tanel Mällo	6
Tark tüdruk ja prints Taani muinasjutt	8
Saladuslik juhtum Daniil Harms	9
Lugu trollist, kes valetas Liili Rimmel	10
Palju õnne! Jaan Rannap 80	12
Ohhoo! 112 - Euroopa ühtne hädaabinumber	13
Kokanurk Imelihtne igapäevakook	14
Meisterdus Ujuvad kalad	15
Loodus Kiri lapsuliblikalt	16
Nali	18
Arva ära!	19
Suur Lotte viktoriin!	20

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 617 7717

Esikaane on joonistanud Heiki Ernits

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

JOONISTUSVÕISTLUS 112

Euroopa Parlamendi infobüroo Eestis ja ajakiri Täheke kuulutavad koostöös häirekeskusega välja hädaabinumbri teemalise joonistusvõistluse „112”.
Kõik lapsed vanuses 4 – 12 aastat on oodatud osalema!

112 on Euroopa Liidu ühtne ja tasuta hädaabinumber, mis 2011. aastal sai 20-aastaseks.

Millistes olukordades helistada numbrile 112? Millisena näed päästeteenistuse (politsei, tuletõrje või kiirabi) tööd? Mis on hädaolukorras kõige olulisem?

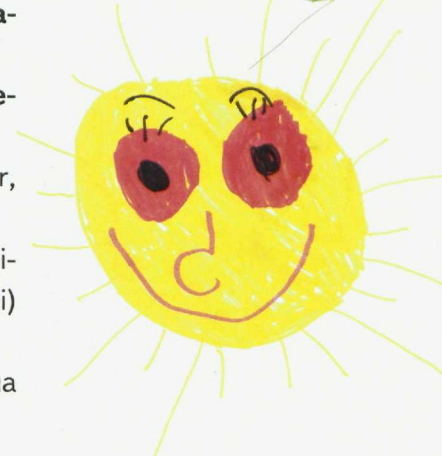
Ootame joonistusi sellest, mis sulle seostub temaga „112”.

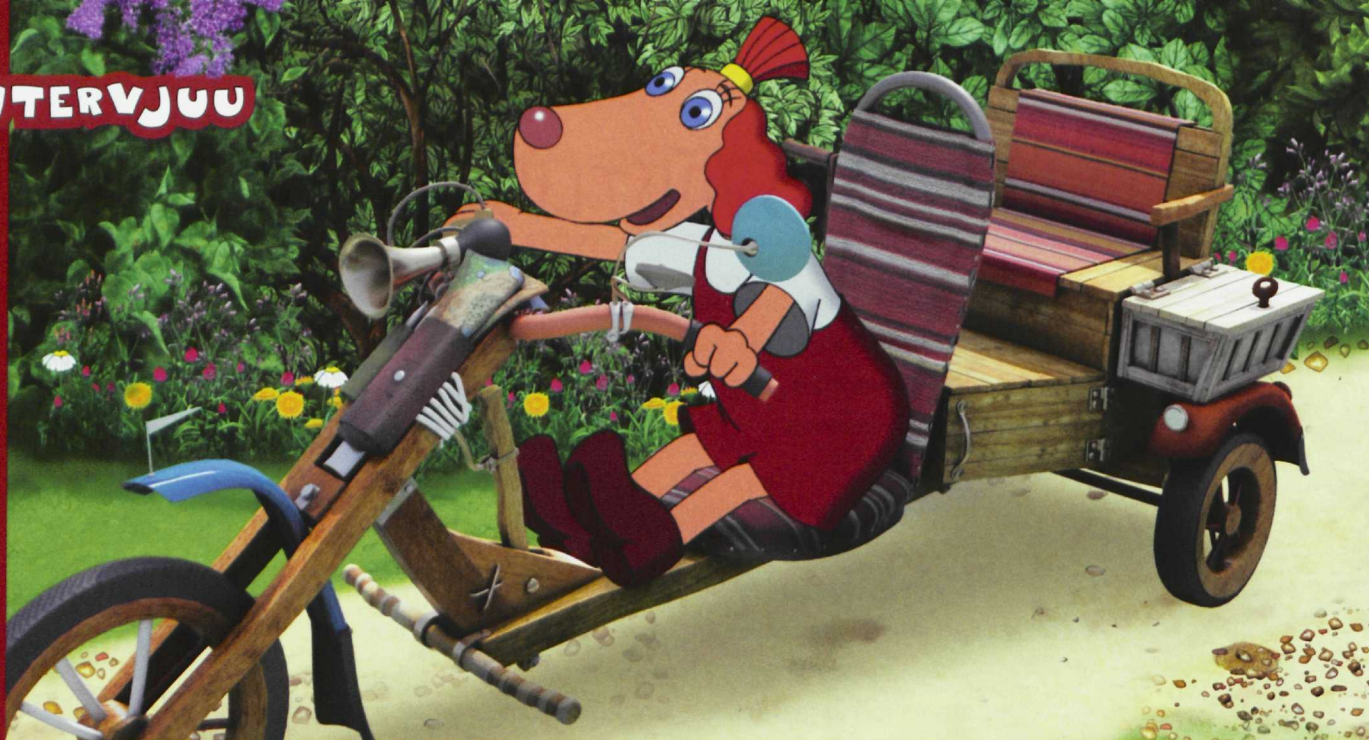
Eri tehnikates, fantaasiarikkad joonistused palume saata **14. oktoobriks 2011 aadressile: Euroopa Parlamendi infobüroo, Rävåla pst 4, 10143 Tallinn.**

Tööde tagaküljele tuleb selgelt märkida autori nimi, vanus, kool ja klass või lasteaed ja rühm ning töö peakiri. Kui töö on olnud juhendaja, siis ka juhendaja nimi.
NB! Saadetuid töid ei tagastata.

Parimatest töedest koostatakse Euroopa Parlamendi 2012. aasta lauakalender, samuti avatakse valitud töedest näitus Euroopa Liidu majas. Oma lemmiktööd valivad ja eripremiad annavad välja Eestist valitud Euroopa Parlamendi saadikud, ajakiri Täheke ja häirekeskus.

Vaata ka Tähekesse lehekülge 13!

LOTTE SÕIDAB OMA UUES FILMIS RÄNDAMA ISA E HITATUD MOOTORRATTAGA.

KASS PAUL, KEDA OOTAVAD SAMUTI EES MITMED SEIKLUSED.

KOERATÜDRUK LOTTE TEGUTSEB JÄLLE!

Nüüd on põhjust kinotee jalge alla võtta kõigil Lotte suurtel ja väikesel sõpradel, sest lõpuks ometi on valminud uus kodumaine joonisfilm „Lotte ja kuukivi saladus“! Täheke sai filmi peategelase kätte esilinastusel 26. augustil ja esitas mõned küsimused.

Tere Lotte! Millest „Lotte ja kuukivi saladus“ räägib?

See räägib ühest põnevast reisist, mille me tegime koos onu Klausiga eelmisel suvevaheajal. Onu Klausil oli kohvris üks kummaline kivi, mille ta oli leidnud sõpradega džunglis matkates.

Ja kujutage ette – ühel öösel proovis keegi temalt seda ära varastada! Kui me siis kivi lähemalt uurima hakkasime, selgus, et see polegi mingi tavaline kivi, vaid hoopis isevärki masin, hammasrattad sees ja puha. Kuna kaks samasugust kivi olid onu Klausil sõprade käes, siis tekkis meil mõte need üles otsida ja kolm kivi kokku panna – et vaadata, mis siis saab! Ja me läksimegi ja meiega juhtus igasuguseid naljakaid asju ja me leidsime nii palju uusi sõpru! Aga mis ma ikka lobisen, parem vaadake filmi.

Sul on nüüd uus sõber, kolme kõrva kuujänes. Aga mida teevad kass Bruno ja jänes Albert? Miks neid uues filmis nii vähe näha on?

Nemad elavad kenasti Leiutajatekülas. Ma ei saanud ju neid tookord reisile kaasa võtta, me poleks kõik koos isa mootorratta peale ära mahtunud. Aga muidu kohtun ma Bruno ja Albertiga iga päev. Praegu me korjame aias õunu. Meil on sel aastal Leiutajatekülas kohutavalt hea õunasaaq, ja mu isa ehitas meile niisuguse tolmuimejasarnase õunaimeja, millega me siis puu otsast õunad alla imeme. See on väga lõbus.

Sa reisirid kogu aeg ringi. Kas sa vahel koolis ka käid?

Aga muidugi, sügisel ja talvel ja kevadel. Kogu aeg käin! Ma ei tea, miks filmimehed mind ainult suvevaheajal filmivad, võib-olla nad kardavad külma. Tegelikult on meil Leiu-tajateküläs talvel ka väga vahva. Me sõidame kooli kelguga, sest Leiu-tajate-küla on mäe otsas, aga kool on mäe all, nii et kui kodus kelgu peale istuda ja hoog sisse lükata, liugleb kelk otse klassi.

Aga kuidas te tagasi koju saate?

Hahaa! Sa arvad, eks ole, et me peame mäest üles ronima? Sugugi mitte! Kui tunnid lõpevad, kerkib kooli korstnat välja hiiglasuur õhupall, minu isa leiutis! Õhupall tõstab koolimaja kõrgele taevasse, otse meie küla kohale ja meil ei ole muud vaeva, kui langevarjudega alla hüpata. Maandume potsti oma kodu-ada lumehange sisse, pakime langevarju kokku ja läheme tuppa pannkooke süüa. Lihtne!

Kaadrid filmist „Lotte ja kuukivi saladus“

Eestimaa poodides on palju kõiksugu Lotte-piltidega asju. Kas sinul ka mõned on?

Mitte eriti, sest me ei osta kuigi palju asju poest, isa tahab kõik ise leiutada. Näiteks ma palusin endale küll Lotte pildiga öösärki, aga isa ütles, et mis sest osta, teeme parem ise. Ja ta valmistaski mulle sellise öösärki, mis muidu on tavaline öösärk, aga kui järsku peaks toas külmaks minema, siis kasvavad talle karvad külge, nii et öösärk muutub kasukaks.

Kas on tore olla nii kuulus, et iga laps teab, kes sa oled?

Ikka on tore, sest mida rohkem sõpru, seda vahvam!

Küsis Andrus Kivirähk.

UUES LOTTE FILMIS LEIAB LOTTE UUED SÕBRAD – KOLME KÕRVAGA KUUIJÄNESED.

LOTTE ÕPIB RÄNNUKOER KLAUSILT PALJU REISITARKUSI.

OMA RÄNNAKU KÄIGUS JÕUAB LOTTE KA PINGVIINIDE SAARELE.

SALAPÄRASE KUUKIVI OTSIMINE VIIB LOTTE VÄGA PÕNEVATESSE KOHTADESSE.

Tanel Mällo
KOOLI!

Suvi hakkab lõppema. Tänavatel keerlevad esimesed kollased ja punased vahtralehed.

Tänavanurkadel on näha lapsi, kes end emade ja isade jalga-
de vahele peidavad.

Õhtul helistab vanaema.

„Ei, homme lähme me ikka randa,“ vaidleb Liina.

„Kuidas siis randa, homme on ju esimene september, tar-
kusepäev!“ on vanaema segaduses.

„Jaa, jaa! Head õhtut, vanaema!“ lõpetab Liina jutu.

Veel mõnda aega kostab koridorilaual lebavast telefonito-
rust vanaema ärevat häält.

Järgmisel päeval on päike juba kõrgel, kui nad rannariideid
kotti pakivad. Kui uksele koputatakse, teeb Liina selle pikemalt
mõtlemata lahti.

„Tere, kas sina oled Liina?“ küsib lahke naeratusega tädi nel-
ke hoidvat kätt välja sirutades. „Mina olen sinu uus õpetaja!“

„Mina olen Mikoliina,“ ütleb Liina häält moonutades.

„Ma lähen kutsun Liina siia.“

„Oi, kui tore!“ ütleb isa samuti õpetaja pilku vältides.

„Ma lähen võtan sealt pinali!“

Ning kaob Liina järel teise tuppa.

Isa aitab Liina kempsuakna kaudu maja taha aeda ning ronib
ise järele. Nad peidavad end naabri kasvahoones tomativarte vahel,
kuni tädi nutma hakkab ja ära läheb.

Kui nad ujuma jõuavad, on õpetaja ka juba rannas. Aga ta pei-
dab end häbelikult põõsa taha.

„Kullake, järgmisel sügisel proovid jälle,“ sosistab direktor talle.
Aga praegu on õpetajal ikkagi väga häbi.

Tanel Mällo

SALADUS

Mikoliina teeb silmad natukene lahti, haigutab ja ringutab õrnalt.

Isa ja ema istuvad voodiserval ja vaatavad talle ootavate nägudega otsa.

Mikoliina tõuseb istukile ja hakkab särki selga panema.

„Me arutasime enne Liinaga,” hakkab isa seletama, „et loomade kuningas on lõvi. Lindude kuningas on ilmselt mingi kotkas.”

„Eks ole?” küsib nüüd ka ema.

„Kalade kuningas on vaal,” jätkab isa. „Või siis hai. Puude kuningas on see suur punane puu, mis on jäme nagu maja.”

„Jah,” kiidab ema isa jutule kaasa.

„Aga kes putukate kuningas on?” Isa on segaduses. „Kas sina tead?”

Mikoliina tõmbab sukkpüksid lõpuni jalga ning läheb ukse juurde.

„Putukate kuningas on natukene tobe,” ütleb ta sealt.

„Ma ei taha sellest putukate kuningast enam rääkida!” täpsustab ta hetke pärast.

Ning kõnnib sirge seljaga toast välja.

Isa ja ema vaatavad teineteisele otsa.

„Kas me oleme nüüd kõigi laste käest küsinud?” küsib isa.

„Nad teavad midagi, mida nad meile ei räägi!” kurdab ema.

Joonistanud Anne Linnamägi

*Lugu on ilmunud kogumikus
„Muinasjutud armastusest“.*

Elas kord prints, kes otsustas endale naiseks võtta sellise tüdruku, kes suudaks lahendada ka kõige raskema mõistatuse. Ta kuulutas, et tema kuningalossi peab tulema abielluda sooviv neiu nõnda, et ...

ta ei sõidaks
ega ratsutaks
ega kõnniks,

Taani muinasjutt

TARK TÜDRUK JA PRINTS

et teda ei veetaks saani või kelguga,

et ta ei oleks näljane

ega täis kõhuga,

et ta ei oleks alasti

ega riides,

et ta ei tuleks päevasel ajal

ega ka ööpimeduses.

Kuidas saab niimoodi üldse printsi ette ilmuda? Kuud läksid ja mõistatus jäi lahendamata. Tundus, et see prints jääbki nõnda ilma naiseta.

Aga elas seal ka üks tüdruk, kes oli väga tark. Kas prints tõesti teab ise seda vastust, mõtles tüdruk, ja ta hakkas printsi väga austama. Vastus oli ju olemas. Tüdruk teadis.

Nii otsustas tüdruk, et mis seal ikka, temasugune tark tüdruk peaks targale printsile naiseks minema. Ta sättis end minnekuks valmis.

Ma ei tohi sõita, ratsutada ega kõndida, mõtles ta, ja tõi endale laudast vana oina. Oina

seljas ju ei ratsutata, hobuse seljas ratsutatakse.

Ma ei tohi olla näljane ega täiskõhuga, see on lihtne, mõtles ta. Ampsas paar odraterakest suhu ning ta ei olnudki ei näljane ega täiskõhuga.

Ma ei tohi olla alasti ega riides, selge, mõtles ta. Ja mässis enda ümber kalavõrgu. Nüüd oli tal veel vaja oodata hämariku saabumist. Kui päike hakkas silmapiiri taha vajuma ning polnud ei öö ega päev, saabuski ta kuningalossi ette oma oina seljas, kalavõrk ümber.

„Kes sina selline oled?“ naersid lossivalvurid.

Aga ülalt lossiaknast nägi saabujat prints. „Sina see oledki, keda ma oodanud olen!“ hüüdis ta ja läks neiu tervitama. Nad tegid suured pulmad ja neist sai kõige targem valitsejapaar üle aegade, maade ja merede.

*Jutustanud Epp Petrone,
joonistanud Kaie Kal*

Daniil Harms

SALADUSLIK JUHTUM

See on uskumatu! Kes mulle seletab, mis on juhtunud? Juba kolmandat päeva laman diivanil ja värisen hirmust. Ma ei taipa midagi.

SEE JUHTUS NII:

Minu toa seinal ripub minu sõbra Karl Ivanovitš Šusterlingi portree. Kolm päeva tagasi, kui ma oma tuba koristasin, võtsin portree seinalt alla, pühkisin sellelt tolmu ja riputasin tagasi. Siis kõndisin eemale, et kaugemalt vaadata, ega see viltu ei ripu. Kui ma aga portreele pilgu heitsin, läksid mul jalad külmaks ja juuksed tõusid peas püsti. Karl Ivanovitš Šusterlingi asemel vaatas mulle seinalt otsa hirmus habemik taat, lollakas müts peas. Jooksin karjudes toast välja.

Kuidas suutis Karl Ivanovitš Šusterling ühe hetkega selliseks imelikuks habemikuks muutuda? Keegi ei oska seda seletada ...

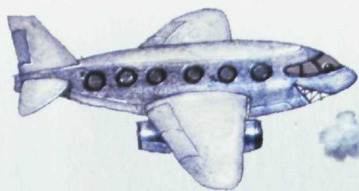
Äkki ütlete teie, kuhu kadus minu kallid Karl Ivanovitš?

Tõlkinud Ilona Martson,
joonistanud Olga-Pärn

Liili Rimmel

LUGU TROLLIST, KES VIHASTAS

Üksildasel kõrgel mäel Põhjamaal elas hiiglaslik troll. Kas ta oli hea või halb, ei osanud keegi öelda. Ei röövinud ta printsesse ega teinud midagi kurja. Aga ka mitte midagi silmapaistvalt head. Oli lihtsalt tasa. Ta tahtis rahu, mis seal üksildastes mägedes ka valitses.

Ent rahu kadus äkki. Ühel päeval lendas üle trolli jubedalt lärmav lennuk. Elukal hakkas pea ringi käima ja siis valutama. Kuid see oli algus, sest lennumasinaid saalis üle trolli nüüd vahetpidamata. Üksiklasele tundus, et õhulaevad ümbritsevad teda nagu sääseparv. Lennukid käratsesid ja jõrisesid omaette. Ning mis eriti ärritavad püüdsid trolliga juttu teha.

„Hoi, vana! Kuidas läheb?“ hüüdsid suured reisilennukid.

„Trollipapi, sul pea puha pilvedes, kas oled armunud?“ karjusid kaubalennukid.

Aga ülbe sõjalennuk kriiskas: „Vaikivad trollid, sest nad on lollid!“ ning tulistas kuulipildujast mõned kuulid, mis jätsid trolli turjale paar täket ja sügelesid vastikult.

Trolli ärritas nii reisilennukite sõbralikkus kui ka sõjalennuki ülbus. Pahameel kogunes tema sisemuses nagu tahm.

Kord, kui troll haukas parasjagu kaske, mida ta oli sada aastat oma väikesel varbal kasvatanud, kisendas reisilennuk: „Hoi, vana! Kas sul pole kahju kaske süüa?“

Trolli valdas raev. Mida need raudsäased pinisevad! Pole nende asi, mida ta sööb või kuidas tal läheb! Ta mälus suutäie lõpuni, hingas sisse ja kisendas: „Jätke mind rahule! Ma ei salli lobasuid!!!“

Iga hüüdega paiskus trolli suust auru ja tuhka ning suunurkadest voolas sulalaaavat. Kogu ümbruskond muutus tuhapilve all mustaks nagu öö. Tuul kandis pilve edasi ning tuhk tungis ka lennukite saba alla ja sealt mootoritesse.

Lennukid koonutasid nukralt maa peal ning lasid oma sisemust ja mooto-

reid puhastada. Nad panid ninad kokku ja imestasid: „Näe, mis trollivana korraldas!“

„Uskumatu! Kui mina sealt paar päeva tagasi üle lendasin, järas ta rahulikult kaske. Miski ei ennustanud, et ta sedasi tuld ja tahma purskama hakkab.“

„Oh, eks need, kes kogu aeg vaikivad, pea pilvedes, ongi ettearvamatu käitumisega,“ arvasid kaubalennukid.

„See troll oli juba vanasti riiakas,“ ütles kähi-seva häälega pensionärist sõjalennuk. „Kui mina temast ükskord üle lendasin ja paari kuuliga kõdistasin, loopis ta kuulid tagasi ja kriimustas värvi mu kõhul. Võimatu iseloom, mis muud.“

„Ei tea, mis tal hakkas,“ jõudsid lennukid ühisele arvamusele.

Üks vana reisilennuk mõtles tükk aega ja sõnas siis: „Mina tean. See trollitõug toob kuuldavale paar sõna üks kord saja aasta jooksul. Küllap meie jutukuse pärast ta niimoodi tuld ja tuhka sülitama hakkaski. Kui me veel lennata tahame, peame edaspidi sealt üle sõites suu kinni hoidma.“

Teised lennukid noogutasid vaikides. Kõik nad tahtsid lennata.

Mis meie trolli puutub, siis oli ta oma iidse tõu kohta uskumatult kiireks muutunud: juba mõni päev pärast vihastamist hakkas ta röökima. Tavaliselt kulus trollidel vastamiseks terve sajand. Lennuliiklus oli ta moodsamaks ja närvilisemaks muutnud. Vaikivate ja aeglaste trollide mõistes tegutses ta lausa ülehelikiirusel!

P. Rea

Joonistanud Priit Rea

112 - EUROOPA ÜHTNE HÄDAABINUMBER

Kujutle, et sinuga juhtub õnnetus, oled tunnistajaks tulekahjule või märkad murdvargust. Mida sa teed, kui ühtegi täiskasvanut läheduses pole? Esimene asi: vali hädaabinumber 112!

Vali 112,

et kutsuda appi politsei, tuletõrje või kiirabi.

112 kehtib kõigis Euroopa Liidu liikmesriikides, mitte ainult Eestis.

112 saab valida igalt telefonilt.

112 on alati tasuta.

Millal?

Vali 112 mis tahes hädaolukorras, mis nõuab politsei, tuletõrje või kiirabi sekumist.

Vali 112, kui juhtud kooli ees pealt nägema õnnetust.

Vali 112, kui keegi on mänguhoos tõsiselt viga saanud.

Vali 112, kui näed tulekahjut.

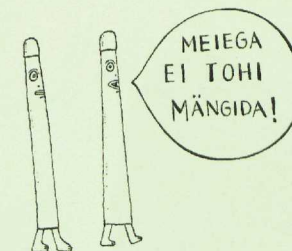
Tee nii!

On toimunud õnnetus. Võta telefon ja vali 112.

Selgita olukorda. Mis on juhtunud kas sinu või kellegi teisega? Kus on see juhtunud?

Ütle sinu kõnele vastanud inimesele oma nimi, aadress ja telefoninumber.

Ära katkesta kõnet enne, kui sul ei paluta seda teha.

Ära helista

numbril 112, kui tegemist EI OLE tõelise hädaolukorraga.

Ära tee telefonialju.

Ära pane toru ära, kui oled valinud 112 kogemata. Ütle, et kõik on korras. Vastasel korral võidakse hädaabibrigaad ilmaasjata välja saata.

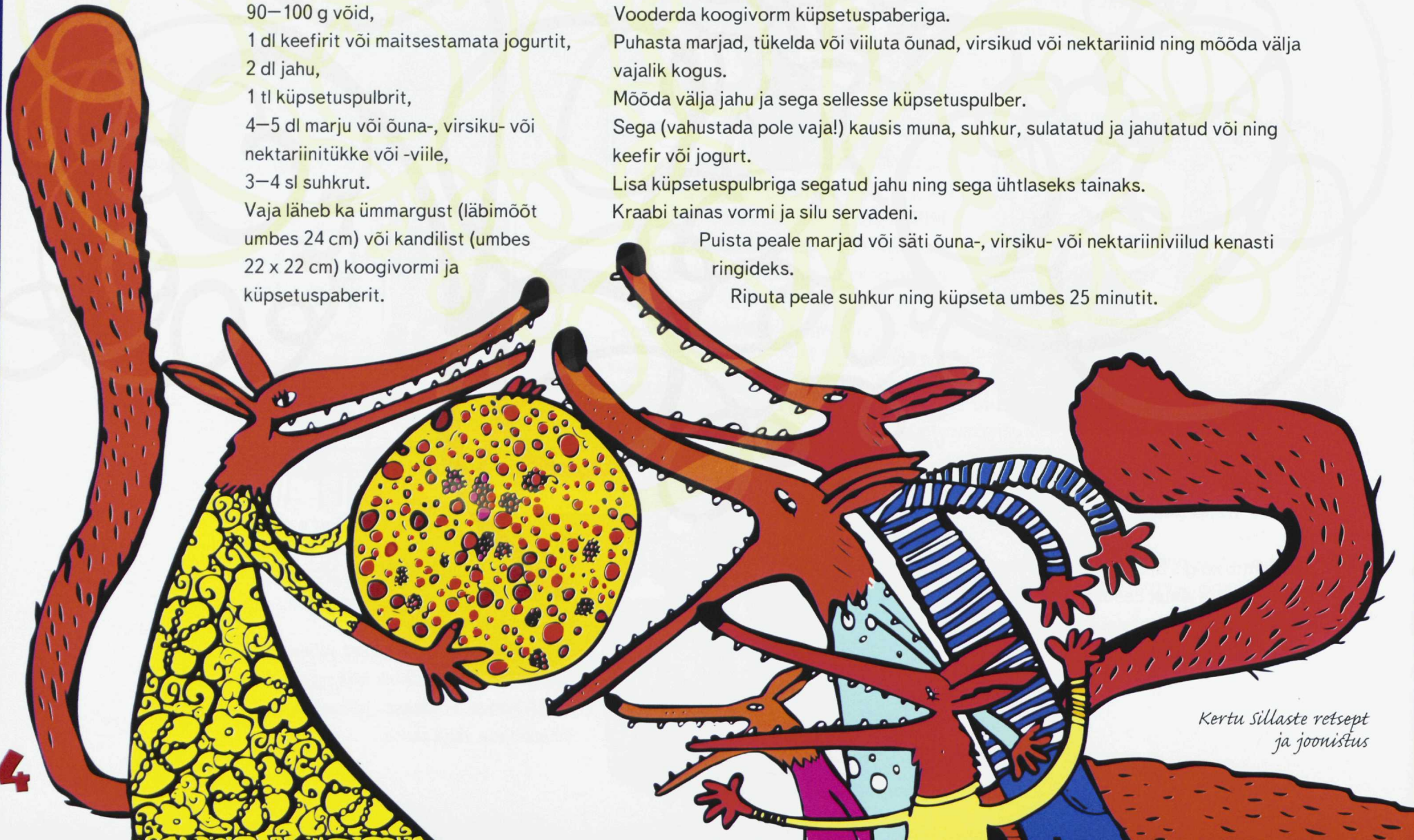
IMELIHTNE IGAPÄEVAKOOK

Sul läheb vaja järgmisi aineid:

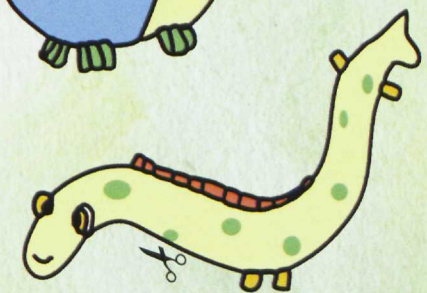
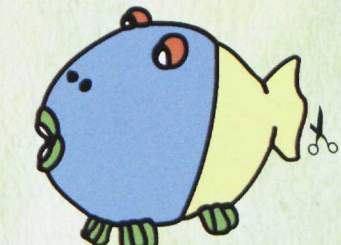
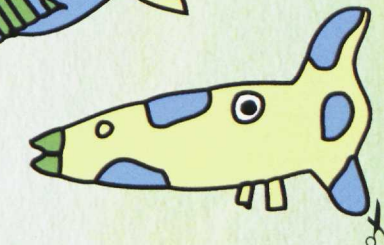
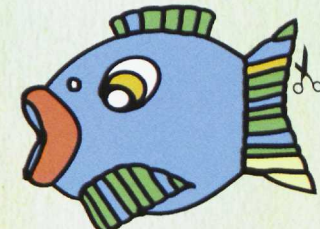
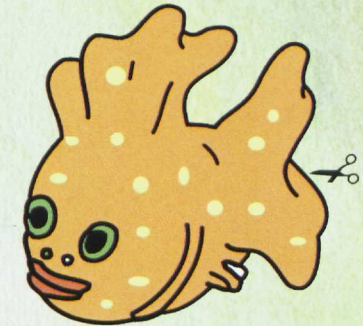
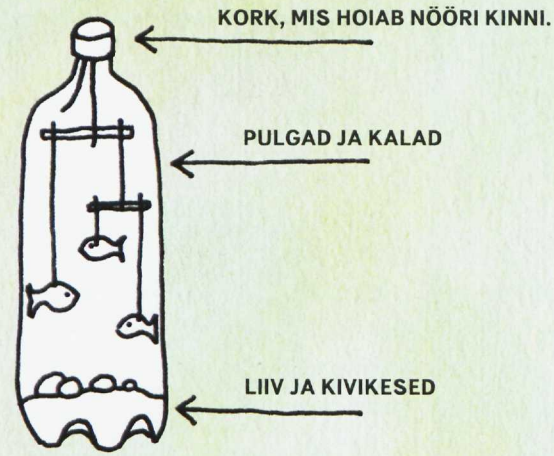
1 muna,
1 dl suhkrut,
90–100 g võid,
1 dl keefirit või maitsestatamata jogurtit,
2 dl jahu,
1 tl küpsetuspulbrit,
4–5 dl marju või õuna-, virsiku- või
nektariinitükke või -viile,
3–4 sl suhkrut.
Vaja läheb ka ümmargust (läbimõõt
umbes 24 cm) või kandilist (umbes
22 x 22 cm) koogivormi ja
küpsetuspaberit.

Tee nii:

Pane ahi 200 kraadi peale sooja.
Sulata või ja lase jahtuda.
Vooderda koogivorm küpsetuspaberiga.
Puhasta marjad, tükelda või viiluta õunad, virsikud või nektariinid ning mööda välja
vajalik kogus.
Mööda välja jahu ja sega sellesse küpsetuspulber.
Sega (vahustada pole vaja!) kausis muna, suhkur, sulatatud ja jahutatud või ning
keefir või jogurt.
Lisa küpsetuspulbriga segatud jahu ning sega ühtlaseks tainaks.
Kraabi tainas vormi ja silu servadeni.
Puista peale marjad või säti õuna-, virsiku- või nektariiniviilud kenasti
ringideks.
Riputa peale suhkur ning küpseta umbes 25 minutit.

*Kertu Sillaste retsept
ja joonistus*

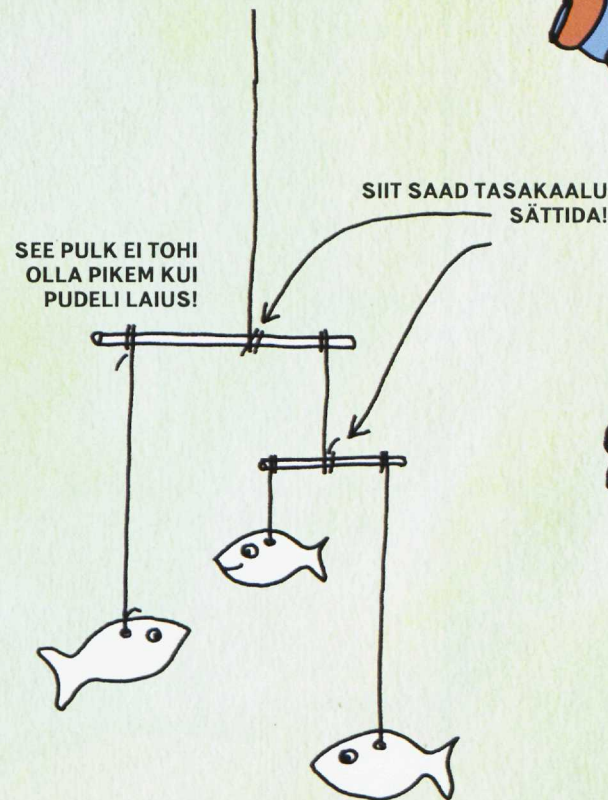

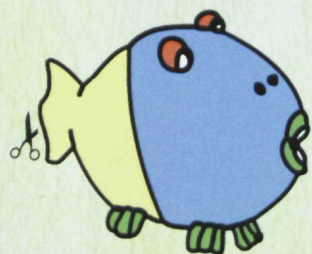
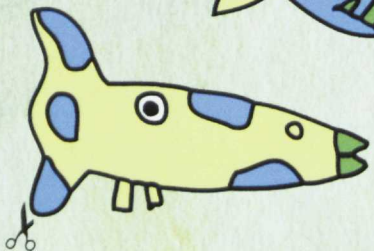
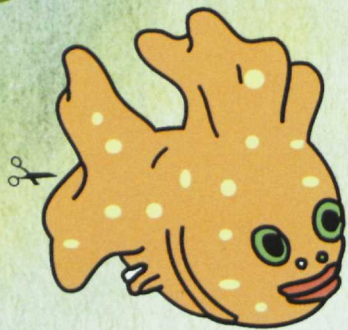
UJUVAD KALAD

Täheke õpetab, kuidas pudelist akvaarium meisterdada.

Vaja läheb paberist kalu, grilltikke või hambatikke, nööri, plastpudelit, liiva, kivikesi ja kääre.

1. Lõika kalad Tähekesest välja.
2. Sõlmi kaladele nöörid.
3. Seo kalad pulkade otsa.
4. Tasakaalusta kalad nööri sidumiskohta liigutades.
5. Pane pudeli põhja liiva ja kivikesi, et oleks mere põhja moodi.
6. Kui kalad on tasakaalus, siis topi ettevaatlikult kalad ja pulgad pudelisse.
7. Keera peale kork, mis hoiab nööri kinni.

KIRI LAPSULIBLIKALT

KATKEND LEEDU KIR-
JANIKU SELEMONAS
PALTANAVIČIUSE
RAAMATUST „NELITEIST
KIRJA METSAST“ ILMUB
KIRJASTUSE NIEKO
RIMTO LOAL.

*Kui kaunis taevas! Kui kõrge ... kui ilus ...
Oih, anna andeks, et sulle kohe ei õelnud ...*

*Leedu keelest tõlkinud Juhan Raud,
illustreerinud Lina Eitmantytė-Valužienė*

Terekest, terekest ja veel kord terekest!

Seda kirja kirjutan sulle naljakal põhjusel – sa võib-olla ei usu mind, aga ma nägin veidrat und. Eile öhtul (oli väga jahe ja soojemaid riideid mul pole ...) leidsin haavapuu lehe, haarasin sellest kinni ja valmistusin mõnusasti välja puhkama. Öösel näis järsku, et koogu maailm pöördub pea peale ja mina muudkui kukun, ei teagi, kas üles- või allapoole. Kõik oli nii tõeline ... Ärgates nägin, et minu leht oli öösel maha kukkunud ja ühes sellega lebasin maas ka mina. Hea, et mingi öine molkus mulle peale ei astunud!

Hommikul tegin kõvasti trenni, et taas üles soojeneda ja lennata. Kogunesime kõik valge karikakra õiele, mina jutustasin loo oma öisest seiklusest ja pärast seda hakkasime kõik itsitama. Õie peal põtnud ainult meie, oli veel ka üks tüütu kärbes – kükitas seal värisedes, sumises nagu sõge ja kordas muudkui: „Kuhu need inimesed kadusid, kuhu need inimesed kadusid ...” No on ikka põmmpea.

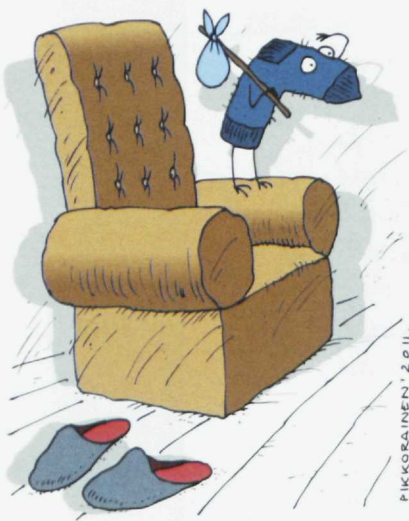
Kui kõik laiali lendasid, otsustasin, et on paras aeg sulle kiri kirjutada. Ma olen veel nii vähe lennanud, mu tiivakesed lausa rabisevad. Aga ma hoian neid väga. Tead, ma lähen varsti magama, ent kevadel (ma ei teagi, millal või missugune see olla võiks) lendan ma jälle. Siis läheb mul neid kindlasti vaja.

Talve ma näinud ei ole. Jahedat sügist niisamuti. Kas sina oled? Kõik räägivad, et siis lendavad maa poole mingid valged, hääletud kärbsed. Mida nad talvel teevad? Eile ringi lennates leidsin endale väga hea koha talvitumiseks: sügava õõnsuse lepa tüves, mis lõhnab kõdu ja millegi väga magusa järele. Äkki elavad seal mesilased? Siis on, kellega talvel juttu vesta. Eks see talv ole ju pikk ka, arvatavasti kestab pisut kauem kui üks või kaks päeva. Kolm viist? Ma ei tea ... Mul hakkab sellisest mõttetööst pea ringi käima. Tahtsin sulle midagi väga tähtsat öelda. Anna andeks, ununes ... Ent kevadel, kui olen välja puhunud, kirjutan sulle pika kirja. Ah jaa, meelde tuli. Tahtsin sulle südamele panna, et sa mulle kevadeni ei kirjutaks. Tead, äkki leiab selle kirja keegi vööras, näiteks üks nendest tummadest ja kaametest kärbestest ning hakkab lugema. Nemad ju ei tea, et vööraid kirju ei loeta. Kui saabub kevad, siis kirjutad. Nõus? Kuid nüüd ole tubli. Kohtume mitte kahe, vaid kolme päeva pärast. Eks?

LAPSULIBLIKAS, kel on talveks kodu juba välja vaadatud ja kes jätab siinkohal sinuga kuni kevadeni hüvasti.

ISA SOKK ON MATKASELL

ISA SOKK ON MATKASELL. EKSPEDITSIOONILE VÕIB TA MINNA IGA KELL AEGNALE VÕI MOHNILE! AINULT TA ON VEIDI NÕRK JA JÄÄB TEISTEST MAHA DIIVANILE, KAPI ALLA, VÄLISUKSE TAHA.

PIKKORAINEN 2011

Kirjutanud ja joonistanud
Alar Pikkorainen

Juku : „Meie külmkapis elab keegi!”
Õpetaja: „Kust sa seda võtad?!”
Juku: „Meie ema viib sinna kogu aeg toitu!”

Lasteaiapoiss Juku vaatab kasvataja küüsi, mis on hästi pikad ja kaunistatud mustriaga.

Juku: „Kasvataja, sul on nii pikad küü-
ned.”

Kasvataja: „Kas sulle meeldivad?”

Juku: „Meeldivad. Nendega on tore puu otsa ronida!”

Õpetaja pani Jukule kirjandi eest kahe. Kirjatöö teema oli „Kuidas möödus sinu suvi?”
Juku kirjutas: „Täna, hästi. Hiljem kir-
jutatan veel, kui aega saan.”

Juku tuleb koju õunu täis kotiga.
„Kust sa need said?” küsib ema.
„Mismoodi, kust? Naabri juurest!”
„Kas tema ka sellest teab?”
„Aga muidugi, tema mind taga ajaski.”

„Juku, mitu maailmajagu on olemas?”

„Viis.”

„Loetle need, palun.”

„Üks, kaks, kolm, neli, viis.”

„Kelner! Mida teeb see kärbes minu jää-
tise peal?”

„Ei tea. Võib-olla suusatab?”

Kaks piimapakki omavahel:

„Kuidas sul läheb?”

„Mul on hapu olemine.”

„Palun lapsele vitamiine!”
„Kas A, B või C?”
„Ükskõik, ta ei oska veel lugeda.”

Üks restorani külaline kaebab, et tema toidu sees on mutter. Teine külaline kaebab, et lei-
dis söögist poldi.

Kelner hüüab kokale: „Ma ju ütlesin, et ära sa selle mikseri pärast muretse – polt ja mutter on käes, küll varsti tuleb mootor ka välja!”

Juku on restoranis ja küsib kelnerilt:

„Mispärast teie salvrätid nii rasvased on?!”

„Aga kes käskis teil pannkookidega nägu pühkida?”

Paks naine läheb arsti juurde.

Arst soovitab: „Te peate võimlema!”

Naine: „Missuguseid liigutusi ma pean tege-
ma?”

Arst: „Raputage pead vasakult paremale.”

Naine: „Kas hommikul või öhtul?”

Arst: „Siis, kui süüa pa-
kutakse!”

Lumivalguke jalutab metsas, kui järsku kohtab kolme pisikest meest.

Lumivalguke: „Tere! Kes teie olete?”

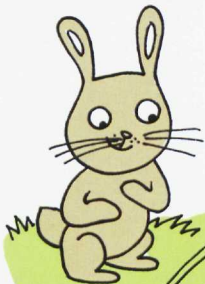
Mehikesed: „Oleme seitse põialpoissi!”

Lumivalgeke: „Kuidas seitse? Teid on ju ainult kolm!”

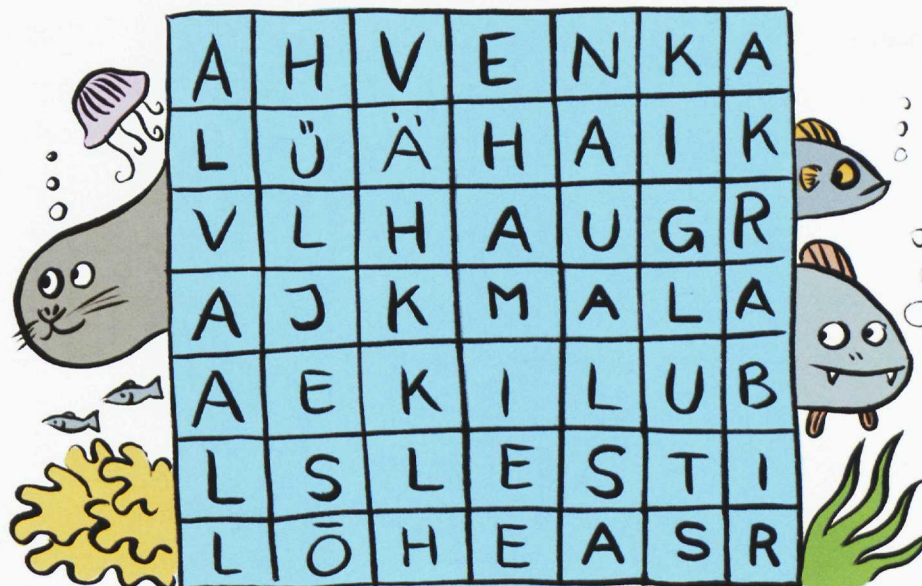
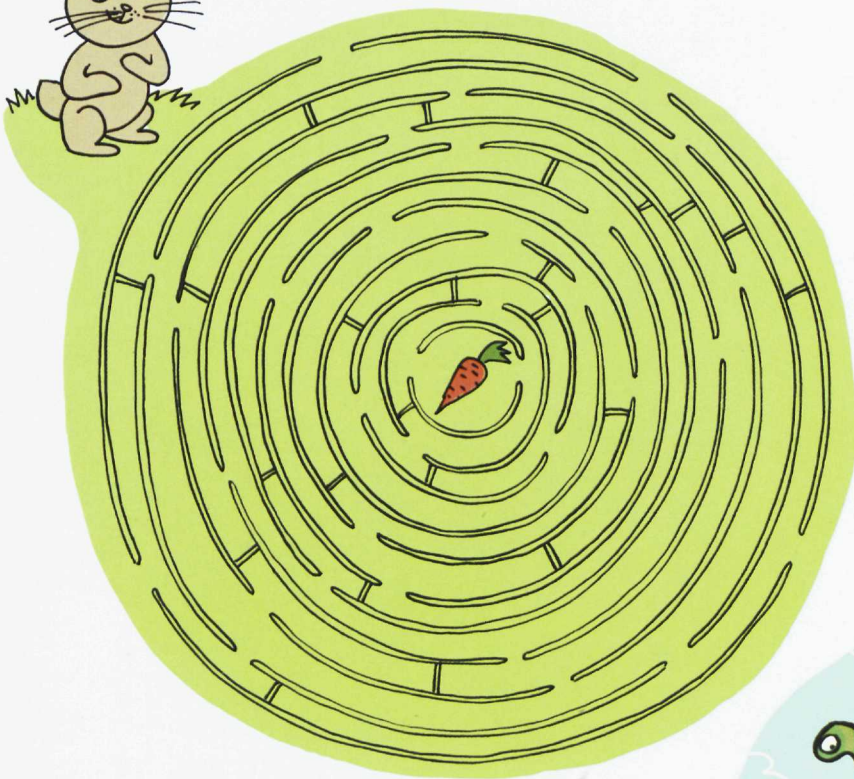
Mehikesed: „Meil oli koondamine!”

Joonistanud Elina Sildre

AITA JÄNES PORGANDINI!

LEIA ÜLES VEES ELAVAD LOOMAD. ALLES JÄÄNUD TÄHTEDEST SAAD TEADA, KES PRITSIB MERES TEISI TINDIGA!

KUI VANA ON KAABUGA MEES?

Joonistanud Elina Sildre

MITU ERINEVUST LEIAD?

Tähekesse toimetuse ootab vastuseid 18. septembriks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja „Suur mustkunstitrikkide raamat“.

EELMISE „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON JOHANN KÕRE IDA-VIRUMAALT. PALJU ÕNNE!

SUUR LOTTE VIKTORIIN!

Armsad sõbrad! Kutsume teid osalema Lotte viktoriinis! Kui teil on vaadatud film „Lotte ja kuukivi saladus“, siis vastate kerge vaevaga järgmistele küsimustele:

1. Millest arvas kärbes Jaak Kuu tehtud olevat?
2. Kellena töötas Klaus'i sõber Fredi?
3. Kellele kinkis unimütsist Ville oma punase kivi?
4. Mida kogus siga Voldemar?
5. Kuidas oli Lotte uue, kolme kõrvaga sõbra nimi?

Ootame vastuseid kuni 18. septembrini meiliaadressile taheke@taheke.ee või Tähekesse toimetuse aadressile Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Vastusele palume lisada kindlasti oma nimi, vanus ja aadress!

Parimate vastajate vahel loositakse välja kaks kuujänese kaisunukku, kaks Lotte puslet ja kümme uue filmi märki.

